

MICHAL KUDĚLKA

narozen 1947 v Praze

Vystudoval Vysokou školu uměleckoprůmyslovou u profesorů Strnadla, Trnky a Sklenáře.

Zúčastnil se v roce 1971 výstavy v Galerii mladých v Praze a v roce 1979 v Mánesu výstavy Čeští ilustrátoři dětem.

V roce 1972 obdržel cenu MK ČSR v soutěži o nejkrásnější knihu.

Ilustroval:

J. Pohl: Právo posledního slova SN 1976

J. Kozák: Mariana Radvaková ČS 1977

E. Strittmatter: Poník Pedro Albatros 1977

Spolupracuje s nakladatelstvím Albatros, Čs. spisovatel, SNTL, Artif a Středočeským nakladatelstvím.

41. výstava v rodném domě Václava Šolce v Sobotce. Sezóna 1979. Pořadatelé: Okresní galerie v Jičíně, Osvětová beseda v Sobotce, Spolek sběratelů a přátel ex libris, kolektivní člen České společnosti pro estetiku při ČSAV v Praze, Albatros, nakladatelství pro děti a mládež v Praze. Vytiskl Mír 6, provoz 62, Praha 3, Čáslavská 15.

MICHAL KUDĚLKA

OBRAZY

Rodný dům

Václava Šolce

Sobotka srpen - září 1979

Myslím, že když se Michal Kudělka rozhodl k obrazům na motivy lidových písní a pohádek, měl jasno v jedné věci: že jde o uměleckou angažovanost v tom nejzodpovědnějším smyslu slova. Neboť jde o zaujetí postoje k osudové podstatě života, k jeho etickým principům, k jeho zásadám krásna. Nic z toho nelze přehlédnout, překročit, před ničím nelze zavřít oči, nemá-li být výsledek tvůrčího snažení planý. Osudová zkušenost lidové slovesnosti je dramatická. Proto jejími květy jsou všechny stupně radosti i bolesti. A umělec musí umět sáhnout po onom okamžiku, v němž se v písničce nebo pohádce zauzlil klíčový svár, který má sílu vznosu.

Michal Kudělka ví, že to znamená nebát se experimentu a ozbrojit se trpělivostí. Volba způsobu výtvarné práce pak tomu odpovídá. To, jak užívá barvy, jak povolává prvky koláže, slouží k tomu, aby vytvořily hluboký dějotvorný prostor. Jeho „hra“ s plochou ve stylu dřevorytu a jemu podobné techniky, umožňuje dostat do obrazu pohyb, dění, postihnout onen okamžik, kdy se pootvírají dveře osudové tajemnosti. Tak postihuje trvalý smysl písní a pohádek, tak po svém zjevuje jejich osudové poslání. Ale dokázal ho najít a vyjádřit i v ilustracích takových příběhů, jako je Kozákova Mariana Radvaková nebo Strittmatterův Poník Pedro.

A přece zůstává výtvarná práce Michala Kudělky zatím víc v anonymitě, než v obecném povědomí. Zřejmě proto, že mnohé z toho, co dělá, ať už jsou to návrhy obálek, vazeb nebo grafická úprava knih a časopisů, je považováno za tak samozřejmé a běžné, že se po jejich autorovi obvykle nepátrá.

Ale obrazy Michala Kudělky napovídají, že jde o umělce s vyhraněným životním postojem, jemuž nechybí odvaha pokoušet nosnou schopnost výtvarného tvaru, aby co nejpřesvědčivěji postihl a vyjádřil mnohostrannost reality lidského světa.

Jaroslav Šimůnek

